

عنوان مقاله:

نقش و جایگاه درمان خوددلگرم سازی در خانواده ها

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی نوآوری و تحقیق در علوم تربیتی، مدیریت و روانشناسی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

رضا فراشبندی - دکتری فلسفه تعلیم و تربیت، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اصفهان (خوراسگان)، اصفهان، ایران

زینب حبیبی دهنه سیری - کارشناس ارشد گروه علوم تربیتی، واحد بوشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، بوشهر، ایران

آرزو چاه شوری - کارشناس ارشد گروه روانشناسی، واحد بوشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، بوشهر، ایران

حسین روزبهانی - کارشناس ارشد گروه روانشناسی، واحد بوشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، بوشهر، ایران

خلاصه مقاله:

هدف از انجام این مقاله، نقش و جایگاه درمان خوددلگرم سازی در خانواده ها می باشد که با استفاده از منابع کتابخانه ای و به روش توصیفی و تحلیلی به نگارش درآمده است. در ابتدا مفهوم آموزش دلگرم سازی، اهمیت و جایگاه دلگرم سازی، نقش و جایگاه دلگرم سازی در خانواده ها، رفتارهای دلگرم زدا در خانواده ، اصول دلگرم سازی، مهارت ها و عناصر دلگرمی، کاربرد دلگرمی، شروط اصلی دلگرمی، ویژگی افراد دلگرم و نظریات پیرامون دلگرم سازی مورد بحث قرار گرفت. دلگرم سازی دربرگیرنده تمام رفتارهایی است که باعث می شود افراد احساس خوشایندی داشته باشند، در زندگی به نحو موثرتری عمل کرده و برای حل مشکلاتشان هوشمندانه تر برنامه ریزی کنند. همچنین دلگرم سازی باعث افزایش اطمینان به خود در افرادی گردد و تمایل آنها برای مشارکت در بهزیستی خود، دیگران و جامعه را افزایش می دهد. دلگرم سازی از طریق خانواده، دوستان و جامعه شجاعت فرد را تقویت می کند بنابراین، با توجه به مطالب ارائه شده، نقش و جایگاه درمان خوددلگرم سازی در خانواده ها می تواند نقش موثر و بسزایی در بین افراد داشته باشد که در این مقاله به بررسی ابعاد آن پرداخته شد.

کلمات کلیدی:

درمان خوددلگرم سازی، خانواده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1042346>

